

го списи. Обаче, ако светията не носи съ себе си своята свещена идея и разчита на това, което е придобилъ вече, той скоро ще изгуби светостта си. Дръжте здраво своята свещена идея, че нищо въ свѣта да не е въ състояние да я отнеме. Като грѣши, човѣкъ трѣбва да изправя погрѣшкитѣ си. Какъвто да е човѣкъ — обикновенъ, талантливъ, гениаленъ или светия, всѣки трѣбва да изправи погрѣшкитѣ си. Погрѣшкитѣ никога не се прощаватъ. Да изправишъ една погрѣшка, това е човѣшко. Да проявишъ една добродетель, това е Божествено. Когато Божествениятъ и човѣшкиятъ принципи се съединятъ въ едно, ражда се нѣщо красиво и възвишено.

— Проявената Божия Любовь, проявената Божия Мъдростъ и проявената Божия Истина носятъ пълния животъ.

*

42. Лекция отъ Учителя, държана на
11. юлий, 1930 г. София. — Изгрѣвъ.